

KALLER - JUNI 2010

MOBIEL

VALENTIJN
ROZEN VOOR ELYNN

DON'T KNOW MUCH ABOUT HISTORY

FILMTIPS
EEN ZOMER LANG FILM

The true story about... Hilarische anekdotes van de eindreis
> p. 4

Cupido in onze school... de grote valentijnsactie
> p. 24

Don't know much about history!
Onze leerlingen maakten een eigen museum aan in de klas!
> p. 26

- 2 Editoriaal
- 3 De Kaller sprak met mevrouw Van Rensbergen
- 4 Eindreis laatstejaars
- 9 Column: sterren op de dansvloer?
- 10 Sportlive
- 12 Schooltoneel: En we blijven ook slapen
- 14 Filmtips
- 19 Interview: De man achter de filmtips
- 20 Interview met mevrouw De Hondt
- 22 De Kaller sprak met mevrouw Verboom
- 23 Danceturbine
- 24 Valentijn: rozen voor ... Elynn
- 26 Don't know much about history
- 29 Ra ra ra wie ben ik?
- 30 Sudoku
- 31 Zweedse puzzels

(Gelijke?) kansen voor elke leerling

"Oef. Het examen van vandaag viel wel mee. Maar zou ik nu naar huis gaan of niet? Het zal daar wel weer lawaai en geruzie zijn tussen mama en papa. Maar ja, wat kan ik anders doen? Misschien eens aan (...) vragen of ik daar een paar dagen mag blijven." (Letty, 16 jaar)

Alle kinderen, en bijgevolg alle leerlingen, hebben recht op gelijke kansen. Ik tracht de rol van de school te situeren vanuit het Kinderrechtenverdrag, vertrekkend van citaten van enkele artikels (cursief gedrukt, met tussen rechte haken aanpassingen voor de leesbaarheid).

Het Verdrag inzake de Rechten van het Kind is gebaseerd op de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Het werd aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 20 november 1989.

(Art. 2) [De rechten van het verdrag gelden voor alle kinderen zonder discriminatie van welke aard dan ook, ongeacht ras, huidskleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere overtuiging, nationale, etnische of maatschappelijke afkomst, welstand, handicap, geboorte of andere omstandigheid van het kind of van zijn of haar ouder of wettige voogd.

(Art. 3) Bij alle maatregelen betreffende kinderen [...] vormen de belangen van het kind de eerste overweging.

(Art. 18) [Dit artikel stelt dat] beide ouders de gezamenlijke verantwoordelijkheid dragen voor de opvoeding en de ontwikkeling van het kind. Ouders [...] hebben de eerste verantwoordelijkheid voor de opvoeding en de ontwikkeling van het kind. Het belang van het kind is hun allereerste zorg.

(Art. 19) [Alle instanties moeten kinderen] beschermen tegen alle vormen van lichamelijk of geestelijk geweld, letsel of misbruik, lichamelijke of geestelijke verwaarlozing of nalatige behandeling.

(Art. 28) [De maatschappij moet] het recht van het kind op onderwijs [...] geleidelijk en op basis van gelijke kansen verwezenlijken.

Voor een school is het vanzelfsprekend dat ze alle leerlingen gelijk behandelt (Art. 2), maar het Verdrag eist meer dan dat. Het eist dat de maatschappij, en dus ook de school, ervoor zorgt dat kinderen die om één of andere reden minder kansen krijgen dan anderen, extra begeleid en ondersteund worden, zodat die kansenongelijkheid in de mate van het mogelijke wordt uitgevlakt.

Voor een school is het haalbaar om de meeste van de in artikel 2 van het Verdrag opgesomde bedreigingen aan te pakken. Van ras tot handicap: we gaan er naar best vermogen mee om en we organiseren sensibilisering, begeleiding en remediëring waar nodig.

Wat mij zorgen baart, zijn die "andere omstandigheden van het kind of van zijn of haar ouders". Die "andere omstandigheden" maken dat steeds meer jongeren slachtoffer zijn van verdoken kansenongelijkheid. We stellen vast dat onze jongeren leven in een maatschappij die veeleisend is en die minder geborgenheid, veiligheid en (bege)leiding biedt dan vroeger. Tegelijk leven velen van hen in complexe gezinssituaties, die in het beste geval ingewikkeld maar toch sereen verlopen, maar waar in het slechtste geval chaos en chronische conflicten heersen.

Dat heeft tot gevolg dat de rol van de moderne school veranderd is in vergelijking met de school van twintig jaar geleden. We stellen vast dat steeds meer jongeren op zichzelf zijn aangewezen. Niet alle ouders slagen erin de belangen van hun kind op de eerste plaats te stellen, ver boven hun eigen verplichtingen en gevoeligheden. De school krijgt daardoor meer en meer een gezinsvervangende rol toebedeeld. Een luisterend oor, opvang en begrip in geval van crisis thuis, rekening houden met de omstandigheden bij toetsen en examens en liefst ook nog enigszins met het schoolreglement.

Als de school vandaag wil voldoen aan het Kinderrechtenverdrag, dan vraagt dat van de leerkrachten en opvoeders competenties die de loutere pedagogie en didactiek overstijgen. Wij zijn met ons allen bereid en in staat om die uitdaging aan te gaan, en dan schrijf ik niet alleen in naam van het KA Lier, maar in naam van elke leraar en opvoeder ter wereld.

Dat neemt niet weg dat de geborgenheid van een "thuis", waar een kind graag naartoe gaat en zich welkom voelt, onontbeerlijk is en blijft. Het maakt dan niet zoveel uit hoe het "nest" georganiseerd is: nieuw samengesteld gezin, co-ouderschap, om het even. Waar het om gaat is de nestwarmte: noch de school, noch het CLB, noch het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg, noch enige andere instelling of instantie, zal ooit de warmte van een thuis kunnen vervangen.

D. Van Haver

De Kaller sprak met...

Mevrouw Van Rensbergen: “Lesgeven was niet altijd mijn droomjob”.

Wij, leerlingen uit het zesde jaar humane wetenschappen, kregen te horen dat mevrouw Van Rensbergen na dit schooljaar het K.A. zal verlaten. Daarom willen we haar belonen met een mooie plaats in onze Kaller.

Wij hebben recent gehoord dat u na dit schooljaar met pensioen gaat. Is dit een goed jaar als afsluiter? Ja, heel zeker.

Was lesgeven altijd al uw droomjob of droomde u van iets anders?

Neen, dit was niet altijd mijn droomjob. Het vak Engels is gekomen door mijn beroepskeuze. Vroeger wilde ik graag iets met talen doen. Germaanse talen in het bijzonder.

Wat is de leukste roddel van tijdens uw schoolcarrière ?

(lacht) Dat is te delicaat om op te noemen.

Kan u ons dan leuke anekdotes vertellen?

Vaak krijg je enkele leuke antwoorden of maak je leuke situaties mee in de klas. Maar vooral tijdens toneeltjes komen leuke vondsten wel eens voor.

Wat vond u niet leuk aan uw job?

Het komt vrij veel voor dat leerlingen niet in orde zijn met hun werk en dat is soms wel eens teleurstellend. Ook kunnen leerlingen wel eens grof zijn, maar daar til ik nu niet zo zwaar meer aan.

Mw. Van Rensbergen deed zelfs mee op de sportdag. Hoewel niemand zich veilig voelde met haar trefzekerheid, vonden we het super dat ze deelnam aan de activiteit!!

Naam:

Ingeborg Helena Maria van Rensbergen

Geboortedatum:

6 april

Burgerlijke status:

Getrouwd

Kinderen:

2

Welk lesonderwerp gaf u het liefst?

Ik vind het wel interessant om in de les maatschappelijke problemen verder uit te diepen. Cultuur-historische onderwerpen vind ik nog interessanter, maar die komen niet zo vaak aan bod.

Wat is het meest gênante moment in uw carrière?

Dat is een moeilijke vraag. Dat was vrij lang geleden, maar ik herinner het me nog goed. Dit was toen mijn kinderen nog klein waren. Ik moest me haasten om hen klaar te maken voor school en bovendien zelf nog op tijd op het K.A. te raken. Toen ik aankwam op school en mijn jas uitdeed, merkte ik dat er iets aan de hand was. Daar stond ik dan met twee verschillende schoenen en mijn keukenschort nog aan. Maar natuurlijk hadden de leerlingen van het eerste lesuur dit ook al opgemerkt.

Is er iets wat u niet begrijpt i.v.m. hedendaagse jongeren?

Ik begrijp bijna alles, maar dat wil niet zeggen dat ik het goedkeur.

Wat vindt u positief aan de hedendaagse jeugd?

Ze zijn zeer openhartig. Vroeger was dit minder. Er was een veel grotere afstand tussen leerkrachten en leerlingen. Maar dat had ook voordelen.

Bedankt voor het interview en nog veel succes met uw toekomstig leven!

Eindreis laatstejaars

Met de bus naar Barcelona: the true story.

What happens in Barcelona, doesn't stay in Barcelona!!! De zesdes overleefden een zeer lange, maar superleuke busreis ($\pm 18u$).

Ook werden de ze geteisterd door barre weersomstandigheden waarop velen niet voorzien waren. Nog nooit waren paraplu's zo'n hebbeding! Het weer deed gelukkig niets af aan de geweldige sfeer die ongelooflijk mooie herinneringen opleverde. Lees de ongecensureerde leuke anekdotes van de eindreis 2010 naar Barcelona!

Eindreis laatstejaars

Drogen in de Mc Donalds & Kentucky Fried Chicken!!!!

Het weer was in Barcelona alles behalve aangenaam, daarom gingen we altijd naar de Mc Donalds en KFC om even op te drogen en om onze maagjes te vullen!

We aten elke dag wel een lekkere vettige hamburger of een paar lekkere chickenwings! De kilootjes kwamen er bij! BUT WE LOVED IT!

Do the robot !!!!! Meneer De Cleen !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Op dag 2 gingen we 's avonds ergens in de bergen gezellig barbecueën en na het lekkere eten volgde een salsa's.

Bijna iedereen nam hieraan deel, zelfs enkele leerkrachten.

Meneer De Cleen kreeg het salsadansen niet snel onder de knie. Hij deed meer robot moves dan iets dat op salsa mocht lijken, maar hiermee was hij wel de ster op de dansvloer...

Geweldig de weg vinden in Barcelona!

Op een vrije namiddag mochten we op de Rambla blijven of terugkeren naar het hostel.

Talitha & ik besloten om terug te keren naar het hostel. We dachten dat we de juiste weg hadden genomen; Talitha had zelfs nog gezegd: "amai Inez, wij kennen onze weg goed in Barcelona hé haha!". Dit gejuich was echter te vroeg want al snel bleek dat we een verkeerde straat hadden genomen.

We hebben dan maar mensen aangesproken op straat, die Engels `met haar op` spraken, maar die konden ons niet verder helpen, dus besloten we om een taxi te nemen naar ons hostel. De chauffeur kende echter het adres niet en wilde ons niet helpen. Daar stonden we mooi gestrand. Uiteindelijk zijn we dan maar terug gelopen naar de Rambla om vandaaruit een weg te nemen die we wel kenden.

Akelige film op de bus!

Op de terugreis naar Lier werden er films afgespeeld in de bus.

Rond 22h begon de film: "Requiem for a dream". meneer Crauwels gaf een introductie die veelbelovend was. We bewonderden zijn filmkennis. Ongelooflijk hoe hij zelfs tijdens de busreis namen van regisseurs en acteurs instudeert. Maar wij (Talitha en Inez) waren veel te moe en we vielen al gauw in slaap. Op een gegeven moment hoorden we echter gekrijs! We schoten beiden wakker en we zagen net al de vieze, akelige stukken!

Er werd iemand zijn arm afgekapt, een vrouw kreeg shocktherapie toegediend, er was véél gekrijs...

Onze maagjes begonnen ervan te draaien. We hebben dan ook een tijdje wakker gelegen en dan maar met meneer De Cleen gepraat over die film, hij vertelde er de achterliggende waarde van. Maar hij probeerde ons vooral nog meer angst aan te jagen!

Meneer De Cleen is soms een beetje wereldvreemd. Wie kent nu Starbucks niet?!

Talitha & Inez hebben zijn wereld geopend door met hem in de Starbucks te gaan ontbijten. Hij was helemaal onder de indruk van de koffie! Hij werd er helemaal wild van! Tijdens de uitstappen kregen we af en toe vrije tijd, en als er een Starbucks in de buurt was, gingen we er meteen naartoe! We dronken er gewoonlijk een café latté, chocolademelk, frappuccino,.. met uiteraard een lekkere chocolademuffin! Talitha kon niet zonder de muffin, na een tijdje begon ze er werkelijk op te leven.

Eindreis laatstejaars

La Rambla

Een van de leukste momenten was de eerste keer dat ik op de Rambla kwam en alle verschillende culturen kon opsnuiven. Je ziet er veel straatartiesten die zich

zelf opmaken als een figuur zoals the Transformers, Cleopatra en nog vele andere. Zodra het begon te regenen kwam er in één keer een hele troep parapluverkopers die paraplu's verkochten voor 4 euro, maar dat vonden velen onder ons te veel en wij kregen paraplu's te pakken voor drie en twee euro, ik heb er zelf twee gekocht want door de harde wind en regen was mijn eerste aan flarden gescheurd. De derde dag was heel spannend; dit was de dag waar ik naar uitkeek want we kregen een hele vrije namiddag die ik heb gespendeerd aan shoppen.

Het was een echt paradijs voor meisjes die houden van shoppen: oorbellen, kleedjes, handtassen enz. Je kon er alles vinden voor kleine prijsjes. Zeg nu zelf als je op uitstap bent in een wereldstad hoort winkelen er echt wel bij. Op straat zag je ook heel uiteenlopende stijlen qua kledij, sommige waren prachtig gekleed terwijl er andere voorbijkwamen die afschuwelijk gekleed waren en echt een make-over nodig hadden.

La Boqueria

Een ander leuk moment was de overdekte markt La boqueria, het stond er vol gezellige kraampjes met vis, vlees, gebakjes, fruit en groenten. Er stonden zelfs kraampjes waar ze smoothies maakten. Heerlijk! Ik heb me begeven op onbekend terrein en een smoothie genomen van cactusbloem.

La Boqueria: de grootste indoormarkt van Europa!!

Naar het schijnt lekkere delicatessen op het menu: geitenkoppen, de ingewanden van een koe!! Een aanrader!!

De heerlijke fruitsmoothies van La boqueria voor slechts 1 euro!!

Eindreis laatstejaars

Parc Guëll

Ik vond de Barcelona-trip heel leuk en geslaagd. Het is wel heel spijtig dat het twee dagen lang geregend heeft, en dit heeft bij sommigen dan ook gezorgd voor een slecht humeur. Ook heeft de overvloedige regen

bij enkele activiteiten wel roet in het eten gegooid, zoals het Park Guell.

Dit is heel spijtig, maar de gezellige avonden maakten veel goed. Zo kom ik dan ook tot het leukste moment van onze eindejaarsreis. Voor mij was de eerste avond (zondag), heel geslaagd.

BBQ en Salsa

De barbecue op maandagavond was één van deze leuke momenten. Er werd lekker gegeten en nadien hebben we een onvergetelijke salsa-avond beleefd.

We kregen eerst een initiatie van twee mooie dames en daarna gingen we zelf aan de slag. Dit zorgde voor enkele grappige momenten en er werd heel wat afgelachen. Ook de wandeling terug naar het hostel was zeer plezierig.

Een stapje in de wereld zetten...

Ook de laatste avond was zeer gezellig. Toen gingen we naar de Irish Pub met de hele groep. Er werd heel wat afgelachen en plezier gemaakt. Kortom, spijtig van de regen, maar we hebben ons alsnog goed geamuseerd!

Eindreis laatstejaars

De stad van Gaudi

Ik was nog nooit in Barcelona geweest, dus ik vond het een zeer leuke ervaring! We hebben veel leuke dingen gedaan, onder andere de eerste dag Casa Mila bezocht. Dat vond ik een zeer mooi gebouw, de architectuur is echt subliem. Wanneer je boven op het dak staat, heb je ook een prachtig uitzicht.

De sfeer was ook echt goed, we amuseerden ons allemaal fantastisch en hadden het enorm naar onze zin. De kamers waren ook heel gezellig! Het was alleen jammer van het slechte weer maandag en dinsdag, we waren allemaal doorweekt. Maar ondanks het weer hebben we ons goed geamuseerd. Ook de Rambla was leuk, vooral zondag toen al die straatartiesten er waren, die waren leuk om te zien! Ook de winkeltjes waren er leuk. 😊

We gaan ook eens fietsen in Barcelona...

De fietstocht was ook heel tof, het was beter weer en we kregen nog een paar knappe dingen te zien en interessante dingen te horen. Toen we terugkeerden van de fietstocht en onze fietsen terug gezet hadden, moesten Yoika en ik naar het toilet en verwittigden Meneer De Cleen dat we naar het toilet gingen. Toen we terug buitenkwamen van het toilet stond er niemand meer! We keken overal, maar nergens stond er nog iemand van de groep. We waren eerst helemaal in paniek en wisten niet meteen wat we moesten doen. Lang leve de gsm!!! Na een paar keer

nam eindelijk iemand zijn gsm op. We waren gered!

Ook de busreis was wel leuk, lang, maar wel leuk. We hebben allemaal goed gelachen alhoewel we niet veel hebben geslapen.

De begeleiding heeft het ook zeer goed gedaan. Nog eens bedankt! Het was een zeer geslaagde reis, een reis die we niet snel zullen vergeten!

Sterren op de dansvloer?

Carnaval is bij uitstek het feest waar iedereen een neus wordt gezet en een kleedje wordt gepast! Dit weet iedereen. Maar de oorsprong van carnaval is minder gekend. Van oudsher is het een eetfeest omdat het de laatste gelegenheid was waarop men zich te goed kon doen voor de Christenen begonnen met de vasten. Maar het feest bestond al veel langer dan de Christelijke traditie. Zo vierden de Romeinen het feest van saturnaliën dat veel kenmerken van ons carnavalsfeest heeft. Het was een drink- en eetfeest waar iedereen zich verkleedde en meeliep in optochten door de straten. Vandaag is het niet anders. Ook wij hebben nog de gewoonte om ons te verkleeden op deze dag en de draak te steken met mensen. Ook op onze school is het niet anders. Zoals elk jaar staan de leerlingen te popelen om de leerkrachten eens te kijk te zetten ... en soms doen ze de leerkrachten wat aan! Zo kreeg ik het voorstel van Naomi om dit jaar een kleine bijdrage te leveren aan een spektakelstuk dat opgevoerd zou worden op de jaarlijkse carnavalsshow: leerkrachten op de dansvloer. Ik moest toch enigszins slikken... ik zie mezelf niet echt als het dansende type, buiten het wat hippere en modernere gehuppel in het uitgangseven. Maar of je dit onder dansen kunt klasseren is een andere zaak. Eerlijk gezegd reikt mijn kunde niet verder dan een slow... als je mijn onhandig geschuifel zo mag noemen. Swingen lukt mij ook aardig, helaas herinner ik me dikwijls niet de volgorde van de verschillende moves. Dit geeft altijd aanleiding tot hilarische toestanden op de dansvloer (ik bespaar je de details). Maar dit is het zo wat... En ik zou het nog vergeten: de moonwalk! Maar hiermee lijk ik slechts een kreupele versie van Michael Jackson. Om dan het voorstel te krijgen om deel te nemen aan een 'prestigieuze' danswedstrijd... je kan je wel voorstellen dat ik enigszins moest slikken. Maar ja, als leerlingen iets willen kunnen ze veel overtuigingskracht aan de dag leggen en mijn bezwaren werden in een mum van tijd van tafel

geveegd. Hoewel ik van nature helemaal niet paranoïde ben, koester ik het vermoeden dat zij dit expres heeft gevraagd om mij eens flink te kijk te zetten. Maar goed, ik stemde dus in... op één voorwaarde: er moet voldoende gerepeteerd worden. Als ik zou afgaan, dan zou ik dat tenminste toch in stijl willen doen. De moed zonk me toch enigszins in de schoenen toen ik zag dat we het dansje "the routine" vanuit de populaire serie *Friends* gingen doen. Zoveel bewegingen om in te studeren. Maar de repetities liepen vlot dankzij de 'deskundige' leiding van Jens (6Huwe) en ik had er in elk geval genoeg zelfvertrouwen aan overgehouden om het podium op te kunnen.

Maar op de dag zelve werden we geconfronteerd met de Murphy's law. Het begon al met de DVD waarop ons nummer stond. Tijdens wat onze laatste generale repetitie zou worden, kon die computer niet het liedje afspelen. Een grote ramp!!! Juist voor het begin van de carnavalsshow kwam het in orde. We konden het podium op... met de nodige plankenkoorts. Heel veel plankenkoorts... ook al was het maar voor een act van één minuut. De act zelf liep zonder problemen en heel vlot! Te vlot, we waren veel te snel met onze dans... maar ja we hoorden ook amper de muziek op het podium en de adrenaline zal er ook wel geen goed aan hebben gedaan. Maar het applaus was in elk geval zeer deugddoend. Het gaf je echt het gevoel een ster te zijn op de dansvloer... niet dat ik nu begin te zweven. Dansen is nog altijd niet mijn ding. Dat moest ik helaas ook vaststellen toen ik achteraf de beelden zag. In mijn hoofd was het dansje enigszins anders verlopen ... dan de realiteit! Niet op zo'n ietwat houterige manier zoals de beelden toonden. Misschien is het beter dat het bewijsmateriaal vernietigd wordt... en dat ik enkel de mooie herinnering van een ster op de dansvloer te zijn in mijn geheugen bewaar.

P. De Cleen

Sport live

Als het kriebelt, moet je sporten.

Het was de laatste dag voor het begin van de paasvakantie, iedereen wist wat dit betekende: sportdag! Alles zag ernaar uit dat het een leuke dag zou worden, zelfs ons Belgische weer zat mee: zon en een fris windje.

Alle leerlingen wachtten buiten (on)geduldig op de lijnbussen die ons naar Hofstade zouden voeren, eens de bussen aankwamen, was het vechten om een zitplaats.

Uiteindelijk kwamen we aan bij een gebouw, na wat dringen, daalden we een trap af, waar de kleedkamers waren. Kleedkamers? Zeg maar een betonnen bunker met een gordijn ervoor. Gelukkig waren de laatstejaars hier al eerder geweest en hadden ze zich erop kunnen voorbereiden.

Hierna werden we in groepen verdeeld, wat wel positief was, men had veel keuze uit verschillende sporten en kon nieuwe mensen leren kennen. Onze groep begon met honkbal en daarna een hindernissenparcours. Na deze inspanningen hadden we wel even pauze verdiend, gezellig ons lunchpakket opeten op een terrasje. We vervolgden de dag met kajakken, enkelen van onze groep bleven wijselijk op het droge (na het natte pak van vorig jaar wisten we wel beter). Gelukkig gebeurden er relatief weinig ongelukken, ik heb er maar één het water in zien stuiken.

Maar zij waren niet de enigen die in het water tuimelden. Het moet gezegd zijn: de meisjes waren ook de grootste durvers op het hindernissenparcours!!

Sport live

Nadat enkelen onder ons droge kleren hadden aangetrokken, konden we beginnen aan onze laatste sport: mountainbiken. In het begin was het even wennen aan deze kleine fietsjes, maar na een tijdje begon het te vlotten. Het op- en af heuveltjes rijden was leuk en vereiste de nodige concentratie. De echte sport vond ik echter van- en naar het parcours rijden, wat op fietsjes van een dergelijk formaat vrij intensief was. Zodoende kwam er ook aan deze zonnige en sportieve dag een einde, de leerlingen hadden een fijne afsluiter gehad en nu kon de paasvakantie pas echt beginnen!!!

En we blijven ook slapen...

Zoals elk jaar stond er ook dit schooljaar weer een schooltoneel op de planning. Deze keer zou er in tegenstelling tot vorig jaar, een toneel gespeeld worden met veel minder acteurs.

Meneer Vercammen had ook het voornemen genomen om op tijd te beginnen, hij wil namelijk altijd volgens een bepaald plan spelen met orde en structuur. Hij nam dit wel zeer serieus want na de examens van vorig jaar in juni, moesten we al tekst kennen en

repeteren.

We kregen de opdracht om tegen na de vakantie het eerste deel al te leren. Zoals gewoonlijk veegden de meesten hun voeten hieraan.

Tot aan de krokusvakantie werd enkel het eerste deel gespeeld. Het gevolg daarvan was dat het tweede deel niet zo goed gekend was.

Na de vakantie was het nog maar enkele weken en de meeste repetities vielen weg door de rijlessen op school voor de zesdes. Wanneer de paasvakantie begon te naderen, begonnen we allemaal een beetje te stressen. Meneer Vercammen zag onze 'toekomst' nogal zwart in.

De eerste dag na de paasvakantie was de generale repetitie gepland. Maar er dook een groot probleem op. Elise, één van de speelsters, zat vast in Rome door de aswolk. Ze kon pas ten vroegste terug zijn op vrijdag en we moesten dinsdag en woensdag voor de rusthuizen spelen. De moed zakte bij iedereen een beetje in de schoenen. Maar door de hulp van Helena uit 4hw, hebben we toch nog kunnen optreden. Zij heeft ons enorm geholpen door op te treden als soufleur. Zoals gewoonlijk speelden we de eerste twee voorstellingen in rusthuizen. Deze verliepen nogal

stroef, dus we beseften dat we nog aardig onze tekst moesten instuderen. Ook was het vertrouwen om op een podium te spelen er nog niet omdat we dat niet geoefend hadden in de turnzaal, hierdoor wisten we soms niet welke kant we opmoesten en stonden we er nogal verwaasd bij. Door al deze mislukkingen konden we de voorstellingen niet al te serieus meer nemen en kregen we bij de tweede voorstelling in het Paradijs te Lier de slappe lach wegens een verspreking. Niemand kwam weer bij nadat Jolien naar Rik (die al twee minuten niets meer zei), riep om te zwijgen. Daar kwam dan nog eens de discussie tussen twee oudjes bij, die hevig aan het discussiëren waren over hun visie op het stuk.

Na deze twee niet al te beste voorstellingen wisten we dat we beter moesten presteren voor de schoolvoorstelling, dus begonnen we ijverig onze tekst grondig te herbekijken en over de plaatsing na te denken. Doordat Elise nog in Rome vast zat, besloten we de twee voorstellingen voor onze school op vrijdag te houden. Bevend namen we vrijdag plaats op het podium. Maar alle zorgen waren voor niets. De voorstellingen waren een succes en er werd veel gelachen in de zaal. Het verhaal werd warm onthaald door de leerlingen van onze school. Na deze voorstellingen was er nog één voorstelling in het vooruitzicht, de voorstelling voor de familie en vrienden. We wisten dat we ons best moesten doen omdat dit een kritisch publiek ging zijn. Maar aangezien we het er de vorige twee voorstellingen goed vanaf wisten te brengen, moest deze ook niet een te al te groot probleem zijn. Dit bleek waar te zijn wanneer we na afloop vele complimenten kregen en een 9/10 van Meneer Vercammen waar we erg blij mee waren want voor de eerste

De krakers in het zelf bespoten graffiti decor!

En we blijven ook slapen...

voorstelling kregen we een vier. Kortom, het schooltoneel was een zeer leuke ervaring. Succes aan de spelers van volgend jaar!

“ ‘k zou in mijnen bloten over ‘t straat lopen. En schreeuwen hoe graag ik u zie!”

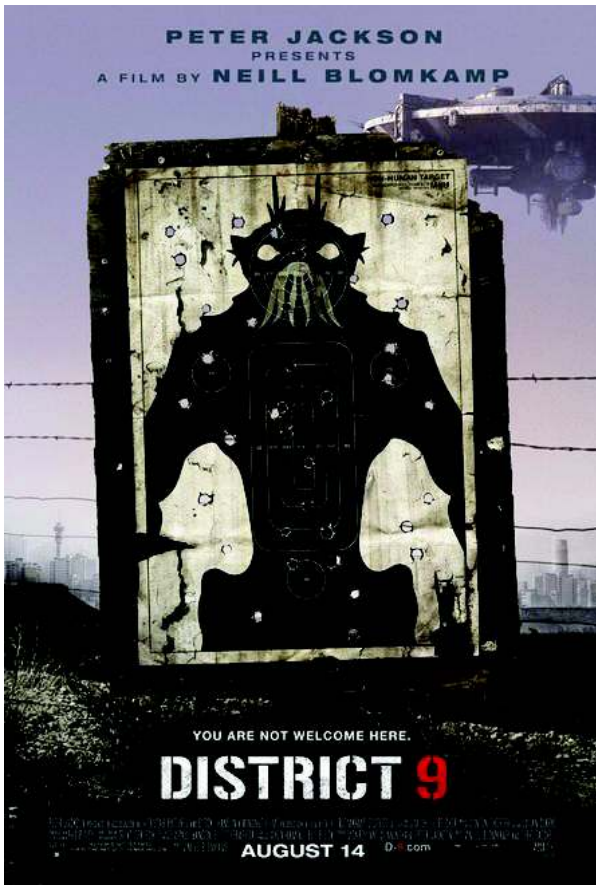
Enkele sfeerbeelden!

Film tips

Beste Kallerlezer, de onderstaande films zijn absoluut de moeite waard. De meeste zijn ondertussen al op dvd verschenen, de andere komen er in de nabije toekomst aan. Veel kijkplezier!

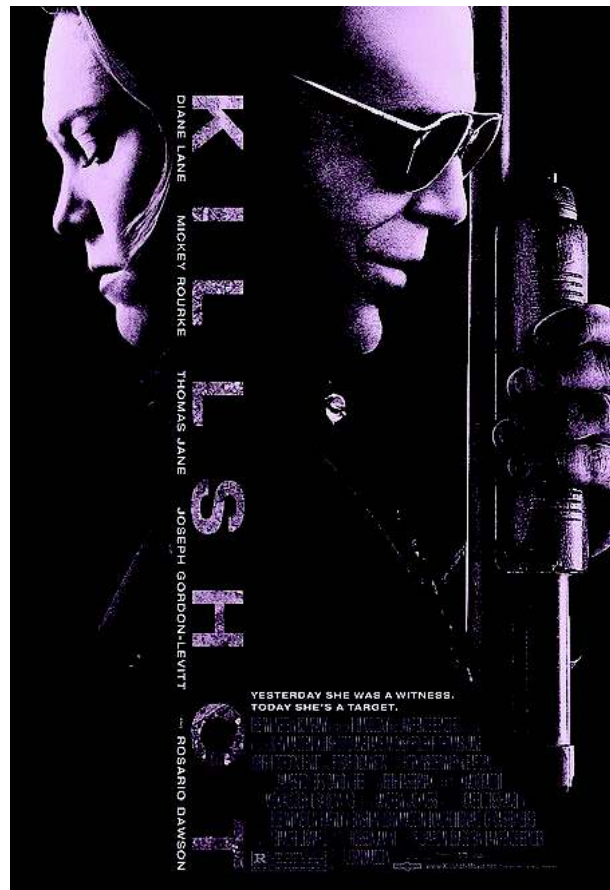
District 9 (Neil Blomkamp)

Een sciencefictionfilm voor mensen die *niet* van sciencefictionfilms houden. Wanneer een ruimteschip halt houdt boven de Zuid-Afrikaanse hoofdstad Johannesburg en de aliens een hoopje verzwakte, goedaardige wezens blijken te zijn, worden ze in concentratiekampen gesegeerd en zonder meer aan hun lot overgelaten. Er zijn talrijke verwijzingen naar de uitroeiingskampen ten tijde van Hitler, het vroegere Zuid-Afrikaanse apartheidsregime en de films "Stander" en "Black Hawk Down". Tegelijkertijd is dit echter vooral een Hollywoodfilm met "guts" en hersenen: big budget entertainment, maar met meer hartverscheurende momenten dan je in een dozijn romantische of dramatische films te zien krijgt. "District 9" is de meest inventieve, verrassende en vooral aangrijpende film van het jaar. Een meesterwerk tout court!

Killshot (John Madden)

Misdaadauteur Elmore Leonard werd in het verleden meermaals uitstekend geadapteerd ("52 Pick-Up", "3:10 to Yuma", "Cat Chaser" en vooral "Out of Sight"), maar "Killshot" blijkt nog meer dan zijn voorgangers de bleke sfeer, de hardgekookte dialogen en de onverwachte plotwendingen van de schrijver te vatten en naar filmtaal om te zetten. De ondergevalueerde sterren Thomas Jane en Diane Lane spelen de scheidende partners die - nochtans van geen kleintje vervaard - ongewild getuige zijn van een afpersingspoging en van dan af van hun leven niet meer zeker zijn. Zelfs ingelijfd door het FBI in het Witness Protection Program, blijven hun achtervolgers - Mickey Rourke als een Indiaanse huurdoeder in een glansrol en Joseph Gordon-Levitt als een psychopathische, bedrieglijke all American boy - hen op de hielen zitten. Regisseur John Madden doet wonderen met het in de romans van Leonard zo vaak beschreven ondergesneeuwde Detroit. Een superspannende thriller.

Film tips

Fish Tank (Andrea Arnold)

Beduidend minder aangrijpend dan Arnolds briljante debuut ("Red Road"), maar niettemin meer dan de moeite waard. Katey Jarvis (terecht met diverse acteerprijzen bekroond) is de puberdochter die met haar verlangens en gevoelens geen blijf weet en er met haar aan alcohol en televisie verslaafde moeder een tumultueuze haat-liefde verhouding op na houdt in een mistroostige Engelse grootstad. De zaken veranderen echter wanneer de moeder een nieuwe vriend in het gezin binnenloodt en de hormonen van het vijftienjarige meisje op hol slaan. Fascinerend is hoe de regisseuse vanuit allerlei kleine details (een vis, een open wondje, een verwaarloosd paard) de film naar een revelerende climax stuwt die voor iedereen loutering brengt. Volledig opgenomen met een digitale handcamera om het realiteitsgehalte te verhogen.

A Perfect Getaway (David Twohy)

Schrijver-regisseur David Twohy, vooral bekend voor zijn briljante scenario's ("The Fugitive", "Waterworld"), maakt met "A Perfect Getaway" zijn eerste grote Hollywoodthriller. Wanneer een pas getrouwd koppel (de bloedmooie Milla Jovovich en haar seutige echtgenoot Steve Zahn) de eilanden van Hawaï aandoet op zijn huwelijksreis en de media berichten over een serial killer koppel dat het uitsluitend gemunt heeft op "newly weds", is elk duo dat ze onderweg tegenkomen potentieel verdacht. De bijna ondraaglijke suspense resulteert in een even onverwachte als bloederige finale tegen de natuurpracht van de paradijselijke eilanden.

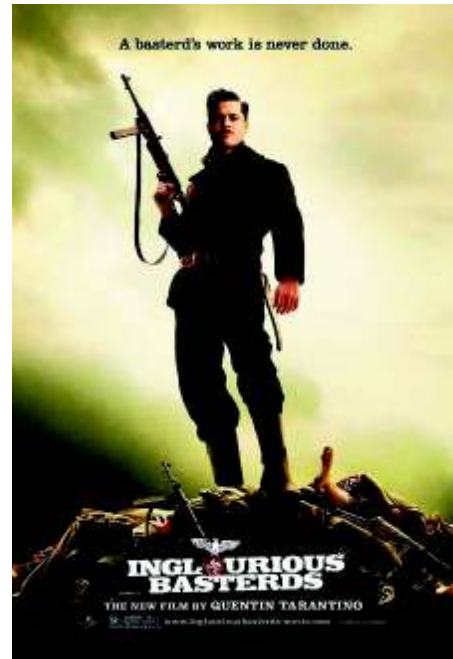
The Road (John Hillcoat)

"2012" voor volwassenen of de Apocalyps voor intellectuelen, zo werd "The Road" door de Amerikaanse vakpers omschreven. Karakteracteur Viggo Mortensen is de übermenselijke vader die met zijn tienjarige zoon doorheen een asgrauw, desolaat Amerika trekt nadat een onbekende ramp alles vernietigd heeft. Naast het gebrek aan water en voedsel, vormt kannibalisme en het in dierlijk gedrag omgeslagen mens-zijn het grootste gevaar bij hun trektocht op zoek naar een beter leven. Hoewel er een paar extreem spannende - en tegelijkertijd ondraaglijk brutale - scènes zijn, is Hillcoat meer geïnteresseerd in het duel vader-zoon, waarbij allerlei morele vragen aan bod komen. Het kind personifieert zo als het ware de voor de vader verloren gegane menselijkheid die hem ooit onderscheidde van de monsters die ze onderweg het hoofd moeten bieden. Unieke cinema.

Film tips

Inglourious Basterds (Quentin Tarentino)

Hoewel gesitueerd binnen het genre van de traditionele oorlogsfilm, blijkt de laatste Tarentino toch ook die exclusieve elementen te bevatten waarvan de grootmeester zich zo graag bedient: git-zwarte humor, anachronistische en versplinterde verhaalelementen, briljante acteerprestaties en een allesbehalve conventioneel gebruik van muziek bij de lang aangehouden shots. Brad Pitt speelt de leider van een hoopje halfpsychotische Joods-Amerikaanse wraakengelen die achter de Duitse linies in Frankrijk korte metten maken met alles wat nog maar naar het predikaat nazi ruikt. Melanie Laurent ("Je vais bien, ne t'en fais pas" en "La Chambre des Morts") is de ondergedoken Joodse cinema-uitbaatster die op een galapremière in haar bioscoop in Parijs de ultieme kans ziet om de top van het Duitse Rijk naar de andere wereld te helpen, inclusief de führer himself. Beide verhalen komen onverwacht samen en leiden tot zowel de meest grappige als hondsbrutale momenten die elke Tarentinofilm zo uniek maken. De show wordt echter gestolen door Christoph Walz, de terecht met een Oscar bekroonde "Jew Hunter" Hans Landa, die je meermaals de daver op het lijf jaagt zodra hij zich op het scherm laat zien.

Flawless (Michael Radford)

De wat onterecht vergeten regisseur Michael Radford ("White Mischief") maakt samen met superster Demi Moore zijn comeback met deze fictieve suspensefilm over een diamantroof in het Londen van de jaren '60. Michael Caine speelt de dement lijkende schoonmaker die elke nacht de kantoren van "London Diamond" oppoetst en Moore - uitgerangeerd in een directie-raad die uitsluitend uit mannen bestaat - bij zijn plannen betreft om met honderd miljoen pond diamanten aan de haal te gaan. Radford is zo slim om de kraak zo snel mogelijk af te handelen en de rest van de film te besteden aan de verrijkende gevolgen van de roof. Zowel fotografie als muziek baden in een melancholische sixtiessfeer die je nauwelijks nog aantreft in hedendaagse producties.

Film tips

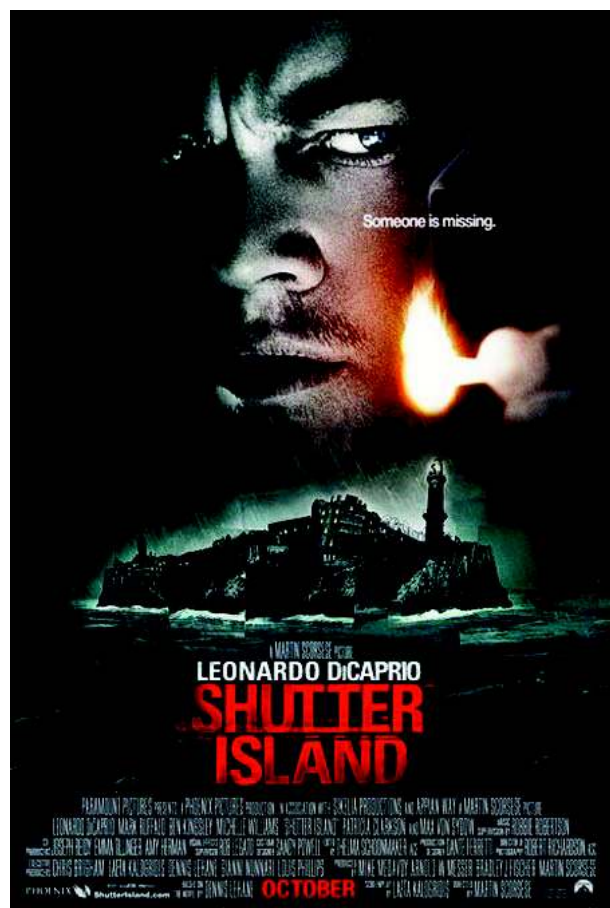

Partir (Catherine Corsini)

In deze kleine, maar knappe Franse film speelt de immer bekoorlijke Kristin Scott Thomas ("Il ya longtemps que je t'aime") een gefrustreerde Franse doktersvrouw die op een dag in een midlifecrisis belandt en van het ene op het andere moment haar gezin en de daaraan verbonden luxe in de steek laat om ertussen uit te trekken met een zopas uit de gevangenis ontslagen Spaanse loodgieter (Sergi Lopez). Het paar beleeft een hartstochtelijke romance, maar als het geld - door de manipulaties van de bedrogen echtgenoot - opdraakt, beginnen de problemen die onvermijdelijk de voorbode zijn van een fatale afloop. Regisseuse Corsini schetst het portret van een vrouw die na 40 jaar haar leven een totaal andere wending wil geven, maar moet beseffen dat ze niet ontkomt aan de wetten van het huwelijk en een door de financiële crisis getekend Frankrijk.

Shutter Island (Martin Scorsese)

De lang verwachte nieuwste van Martin Scorsese blijkt bovenal een moeilijk te catalogeren "bijna meesterwerk" te zijn. Drama, film noir, thriller, horror: het zijn maar een paar genres waarbinnen "Shutter Island" zou kunnen passen. Scorsese's protégé Leonardo Di Caprio is de US Marshall met een traumatisch verleden die anno 1954 een mysterieuze verdwijning op Shutter Island (een instelling voor krankzinnigen, gelegen op een eiland dat zich aan het andere einde van de wereld lijkt te bevinden) moet onderzoeken en al gauw doorheeft dat zowat iedereen op het eiland iets te verbergen heeft, inclusief zijn eigen partner. Scorsese maakt optimaal gebruik van de naargeestige decors van de instelling en Robbie Robertson jaagt je de stuipen op het lijf met zijn bombastische score, maar vooral inhoudelijk (met dank aan de roman van Dennis Lehane) scheert "Shutter Island" hoge toppen: de revelatie in het laatste kwartier plaatst de volledige film in een ander daglicht en wie goed kijkt en luistert, bemerkt zelfs in de laatste minuten een fantastische 'twist'.

Film tips

Brotherhood (televisiereeks)

Een televisiereeks waarin in het eerste halfuur al een oor wordt afgesneden en samen met twee oorbellen als liefdescadeau wordt aangeboden aan een vrouw - die dat dan ook nog aanvaardt (!) - kan alleen maar briljant zijn. Welkom in Providence (Rhode Island) waar politiek, misdaad en familie onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn in de Ierse immigrantenwijk "The Hill". Jason Clarke speelt Tom Caffee, het gemeenteraadslid dat probeert om zijn woonbuurt te vrijwaren voor misdaad en grondspeculanten. Dat lukt allemaal vrij aardig, tot plots zijn zeven jaar eerder verdwenen broer (glansrol van Jason Isaacs met Ierse ogen blauwer dan de Middellandse Zee) opnieuw voor de deur staat. Deze gangster met - schijnbaar - zachte inborst brengt het zorgvuldig opgebouwde sociale systeem langzaam maar zeker aan het wankele. "Brotherhood" is net niet even goed als "The Sopranos", maar veel scheelt het niet.

"A definitive guide to the Sopranos"

Op vraag van verscheidene leerlingen die fan zijn van de superieure televisiereeks "The Sopranos", maar na 6 seizoenen (86 afleveringen...) door de bomen het bos niet meer zien, staat er nu op Smartschool een exclusieve gids om de reeks beter te kunnen begrijpen. De anderen kunnen zo voor het eerst kennismaken met het meest opzienbarende televisieverschijnsel van het afgelopen decennium.

Zo vind je de namen van de belangrijkste personages terug, wordt uitvoerig uitgelegd hoe de reeks tot stand kwam, wordt duidelijk door welke invloeden een oorspronkelijk tot mislukken gedoemd project een wereldsucces werd en is er een top 5 van de allerbeste afleveringen.

Je kan de reeks in vrijwel elke bibliotheek of videotheek huren, maar de winkelketen Saturn biedt momenteel elk seizoen aan tegen de spotprijs van 17,90 euro (oorspronkelijk was dit 75 euro per seizoen (!)). Niet twifelen dus, gewoon doen! En alvast veel leesen kijkplezier!

Veel kijkplezier!

Voor meer informatie volg je op S. Crauwels
Smartschool: intradesk.

De man achter de filmtips

Meneer Crauwels: “Ik ken alle regisseurs, scenaristen en acteurs van de films die ik gezien heb”.

Toen we in Barcelona rondliepen, zagen we meneer Crauwels met een grote zak van de Fnac. Toen we in de zak keken, bleek die vol met films te zitten. Tijdens de terugkeer naar huis had hij maar liefst 75 films mee.

Meneer Crauwels, vanwaar uw passie voor films?

Dat is altijd al zo geweest van toen ik 10 jaar was. Mijn eerste film die ik alleen in de cinema gezien heb, was “Rambo”. Soms ging er een vriend mee naar de film, maar hij hield alleen van actie terwijl ik naar alle genres keek.

Is het waar dat u alle regisseurs van de films die u hebt gezien van buiten kent?

Ja, eigenlijk wel. Dat is bewust, om mee te doen aan filmquizen. Ik ken ook de scenarist en de acteurs.

Hoe vond u het in Barcelona?

Schitterend! Ik had het echt niet verwacht. Meestal blijf ik thuis want ik ben nogal standvastig, dat komt door mijn hond. Maar eens ik dan ergens ben, zoals in Barcelona, vind ik het echt heel plezant.

Vindt u 6hw een toffe klas?

Ja, een toffe groep.

Er zijn nogal veel vooroordelen en roddels over de humane wetenschappen.

Ja, ik had gedacht dat het vulgairder ging zijn, maar dat viel zeer goed mee. Het gemeenschapsonderwijs krijgt vaak een slechte bijklank, maar de leerlingen gedragen zich meestal beter op straat dan bij andere scholen.

Hebt u een vriendin?

Ja, maar eigenlijk ben ik een echte vrijgezel. Dat is omdat je mensen slecht kunt vertrouwen, vind ik. Je kan moeilijk iemand aan je binden. En ook, mijn hond neemt veel tijd in beslag.

Hebt u kinderen? Zo nee, wilt u er?

Neen, daar ben ik te oud voor. Ik heb genoeg aan de kinderen in mijn scholen. Ik heb nog nooit zo graag in een school lesgegeven als in het KA Lier. Dit is al de

vijfde school waar ik lesgeef. Ik heb alleen godsdienst gegeven. Ik vind dat je met dit vak echt een speciale band met de leerlingen kan opbouwen.

Hebt u altijd al leerkracht willen worden?

Nee, ik heb eerst voor filmregisseur gestudeerd, maar dit bleek vriendjespolitiek. Van de 60 leerlingen waren er 4 geslaagd, en die 4 bleken connecties te hebben via hun ouders.

Hebt u nog andere interesses?

Ja, mijn hond uiteraard, mijn films en ik ga ook zeer graag met vrienden op café. Soms ook met collega's van op school. Ik kan met alle leerkrachten goed overweg, maar met Mw. Catteeuw en Mw. Van Rompuy heb ik een bijzondere band. In deze school hangt een enorme 'synergy', er is een goede samenwerking tussen leerlingen, leerkrachten en de directie.

Bedankt voor dit interview.

Graag gedaan.

Inter view

facebook Startpagina Profiel Vrienden Postvak IN 1 Instellingen

Liesbet De Hondt

Prikbord Info Foto's Kaders +

▼ Algemene gegevens

Geslacht: vrouw

Geboortedatum: 30 mei

▼ Persoonlijke gegevens

Bezigheden: Nederlands geven
hobby's: op stap gaan met een vriendin of een boek lezen.

Leerkrachtenstijl:

- streng maar rechtvaardig
- ze kan moeilijk stilstaan tijdens het lesgeven
- gedisciplineerd

Favoriete uitspraken: Ze zegt vaak: 'in die zin dat'
op het begin en het einde van een zin zegt ze vaak: 'ja'

Mevrouw De Hondt: “Een kindje voelen groeien in je buik is echt uniek”.

Mevrouw De Hondt is een paar maanden geleden bevallen, en is sinds de paasvakantie terug bij ons op school. Daarom wilden we graag een interview met haar doen om te zien hoe het met haar en haar kindje gaat.

U bent onlangs met zwangerschapsverlof geweest, hoe heet jullie kindje?

Tommie

Hoe is het met hem?

Met Tommie gaat alles heel erg goed. Nu ik aan het werk ben, mist hij zijn mama af en toe een beetje, maar gelukkig zijn er dan afwisselend zijn lieve papa en oma om op hem te passen. Verder is het een echte lieverd die vaak schaterend ligt te spartelen en te rollebollen door heel de woonkamer. Hij gebruikt daarbij zoveel energie dat hij geregeld honger heeft en alles opeet wat je hem geeft. Het is dan ook een schattig dikkerdje die je heerlijk kan knuffelen. Je merkt het, ik zou nog uren kunnen doorgaan over onze lieve schat ...

Heeft u een goede zwangerschap gehad, of had u veel last van kwaaltjes?

Ik heb een fantastische zwangerschap gehad tot ongeveer een maand voor de uitgerekende datum waarop ons zoontje geboren zou worden. Toen ben ik beginnen vocht ophouden en is mijn bloeddruk de lucht ingegaan waardoor ik vroeger ben bevallen dan voorzien. Ik vind zwanger zijn nog steeds met niets te vergelijken. Een kindje voelen groeien in je buik is echt uniek.

Wat is het mooiste moment dat u tot nu toe heeft gehad met jullie kindje?

Het meest speciale moment vind ik toch nog steeds het moment dat Tommie tegen me aanlag vlak na de bevalling. Intussen zijn er heel wat mooie momenten geweest. Zo heeft Tommie maandenlang overdag vaak uren in mijn armen geslapen en is ook zijn eerste glimlach een beeld dat ik nooit zal vergeten.

Valt het moederschap mee?

Mama zijn, vind ik de drukste, maar ook de mooiste job die er bestaat. Ik ben heel blij dat ik 6,5 maand voltijds voor Tommie heb kunnen zorgen en hoewel ik ook heel graag lesgeef, kijk ik toch uit naar de zomervakantie.

Inter view

Zou u graag nog meer kindjes willen?

We vinden het te vroeg om daar nu al over na te denken. We willen eerst nog een tijdje genieten van Tommie en gaan dan eens kijken of we nog een kleintje willen.

Lukt het goed om uw gezin te combineren met het lesgeven?

Voorlopig wel. Vanaf september ga ik wel een aantal uren minder lesgeven om terug wat meer bij Tommie te kunnen zijn.

Vond u het leuk om terug te keren naar deze school?

Ja, ik kom na negen jaar nog steeds heel graag lesgeven in onze school.

Was het een fijne ontvangst?

Ja, heel fijn. Ik werd hartelijk ontvangen door mijn collega's en vond het heel lief dat mijn leerlingen van 6LAWI-MTWI-WEWI het bord in mijn lokaal hadden versierd en er in grote letters: `Welkom terug` op hadden geschreven.

Wat vindt u het leukst aan Nederlands geven?

Ik vind het fijn dat Nederlands een vak is met veel variatie en inbreng van de leerlingen. Ik hou dan ook het meest van actieve klassen die graag mee denken en hun mening geven over de onderwerpen die aan bod komen.

Zou u graag nog een ander vak willen geven?

Misschien ooit Engels of cultuurwetenschappen, maar voorlopig niet.

Wat vindt u de leukste klas om les aan te geven?

Als leerkracht heb je wel eens een voorkeur voor een klas omdat het daar gewoon goed mee klikt, maar ik vind niet dat je dat kan laten blijken. Voor mij zijn al mijn leerlingen gelijk en ik probeer iedereen dan ook gelijk te behandelen.

En is er ook een klas, of een jaar, waar u niet graag les aan geeft?

Nee, de uitdaging als leerkracht vind ik net om zo les te geven dat elke klas een fijne klas wordt.

Met wie van uw collega's komt u het best overeen?

Ik heb allemaal toffe collega's. Ik maak daar niet graag een onderscheid in. Er zijn er wel waar ik meer mee omga omdat ze bijvoorbeeld ook kleine kindjes hebben of samen met mij uitstappen organiseren.

En is er een collega waar je minder goed mee overeenkomt?

Nee, eigenlijk niet.

Heeft u een leuke anekdote van iets wat u al eens overkomen is?

Ik kan zelf niet meteen iets bedenken, maar er zijn waarschijnlijk wel leerlingen die verhaaltjes vertellen over dingen die tijdens mijn les zijn gebeurd. Ik vond de persiflage op mijn `beweeglijke laarsjes` vorig jaar tijdens de carnavalshow wel erg leuk. Ik had er zelf nooit bij stilgestaan dat ik mijn voeten zoveel beweeg tijdens de les.

En een anekdote van een van de andere leerkrachten?

Die laat ik ze liever zelf vertellen...

U woont in Nederland he? Is het niet lastig/vermoeiend om elke dag over en weer te rijden?

Het is inderdaad wel eens vermoeiend, maar ik geef hier zo graag les dat ik het er wel voor overheb om zo ver te rijden. Gelukkig woon ik net over de grens en is het daarvoor `maar` een uurtje rijden.

Wat vindt u de meest positieve eigenschap die een leerling kan hebben?

Enthousiast zijn! Ik hou van een actieve, vrolijke sfeer waarin iedereen meewerkt en verbaasd opkijkt als de bel gaat omdat de les al gedaan is.

Heeft u er nog iets aan toe te voegen?

Ja, ik zou graag alle leerlingen heel veel succes willen wensen met hun examens.

Bedankt!

De Kaller sprak met...

Mevrouw Verboom: “Ik wil iedereen bedanken die mij hier een onvergetelijke tijd heeft bezorgd”.

Wij, leerlingen van het 6de jaar humane wetenschappen, kregen te horen dat mevrouw Verboom zal stoppen met lesgeven in het KA te Lier. Dit was dus onze laatste kans om een mooi interview van haar af te nemen en dat hebben we dan ook gedaan.

Volledige naam:	Liliane Verboom
Geboortedatum:	28 augustus 1954
Burgerlijke status:	Heel lang getrouwd
Kinderen?	Twee: één dochter (8 jaar) en één zoon (25 jaar)

Hebt u hobby's?

Ja, maar ik kan er jammer genoeg veel te weinig tijd voor vrijmaken. Ik hoop dat ik binnenkort wat meer tijd zal hebben om te reizen, te fietsen, te wandelen, te lezen, ...

Vond u dit jaar een goede afsluiter?

Ik had me mijn laatste schooljaar enigszins anders voorgesteld: mijn schooljaar is immers pas gestart op 9 november als gevolg van een enkelbreuk.

Was lesgeven altijd al uw droomjob, of was dat iets anders?

Ja, ik heb altijd al graag les gegeven. Enerzijds wou ik de jeugd wat geografische kennis en vaardigheden bijbrengen, anderzijds hield ik enorm van het sociale contact met de jeugd en de collega's.

Wat is het leukste moment uit uw carrière?

Er waren zeer veel leuke momenten. Ik denk met heel veel plezier terug aan de verschillende binnen- en buitenlandse reizen, o.a. naar Spa, Londen, Parijs, Italië, de Provence, Barcelona, ... vooral omdat je op

dergelijke excursies de leerlingen op een totaal andere manier leert kennen en vice versa natuurlijk. Eveneens leuk is wanneer een oud-leerling geografie gaat studeren.

Wat vindt u positief aan de hedendaagse jongeren?

Positief vind ik dat de hedendaagse jongeren een stuk mondiger zijn dan vroeger en heel wat mogelijkheden hebben om zich grondig te informeren, maar ik betreur soms wel dat er bij sommigen een duidelijk gebrek is aan respect, zelfs voor hun leeftijdsgenoten. Ook vind ik het jammer dat sommige jongeren heel oppervlakkig zijn en een aantal normen en waarden niet meer kennen of hanteren. Maar gelukkig zijn er nog heel wat anderen!!

Zal u deze school missen?

Ongetwijfeld. Ik heb hier toch wel een hele tijd doorgebracht, nl. van september 1982 tot nu. Ik neem dan ook een heleboel goede herinneringen mee uit deze lange periode en van de honderden leerlingen die ik – hopelijk – toch iets heb kunnen bijbrengen. Bovendien heb ik op school met heel wat toffe collega's kunnen samenwerken.

Zou u er eventueel iets aan willen toevoegen?

Ik wil tot slot iedereen bedanken die me hier op school een onvergetelijke tijd heeft bezorgd, in het bijzonder de mensen van het secretariaat en het onderhoudspersoneel, die elke dag paraat stonden om gelijk welk probleem aan te pakken en op te lossen.

De Kaller sprak met...

Waren er negatieve punten aan uw job?

ongetwijfeld. Ik ervaar het als een belangrijk negatief punt dat aardrijkskunde in heel wat klassen een 'éénuursvak' of in het beste geval een 'tweeuursvak' is. Er is dan ook weinig tijd en ruimte om interessante onderwerpen verder uit te diepen. Ook het contact met de leerlingen is minder intens en dat vind ik jammer. Gelukkig wordt dit enigszins gecompenseerd doordat ik sinds enkele jaren aardrijkskunde geef van het 3de tot het 6de jaar.

Welk onderdeel gaf u het liefst?

Ik vind alles cursussen aardrijkskunde boeiend maar de fysische aardrijkskunde in het 5de en 6de jaar geef ik net iets liever omdat hier toch wel de meest wetenschappelijke items aan bod komen. Denk maar

aan de geomorfologie, de kosmografie, weer en klimaat, ... ook de verschillende Europese regio's in het 3de jaar behoren tot mijn favorieten.

Hebt u nog plannen voor de toekomst?

Ongetwijfeld een heleboel, o.a. opnieuw starten met een cursus Nieuw-Grieks, veel reizen, fietsen, wandelen, tuinieren, lezen en tussen de reizen door wil ik graag voor de kleinkinderen zorgen, als ze er eenmaal zijn / komen. Ik heb me ook voorgenomen om een dag per week vrijwilligerswerk te doen. Ik moet wel nog even uitzoeken wat: bejaardentehuis, ziekenhuis, huiswerkhulp, ...

Bedankt voor het interview en nog veel succes met uw toekomstige leven!

Dance turbine

Schoolfuif was succes.

Op 22 januari stond het jeugdcentrum Moevement weer op z'n kop dankzij onze schoolfuif.

Het was een zeer geslaagd feestje. Er was heel veel volk aanwezig. Zelfs leerlingen van andere scholen wilden mee komen feesten. Er was een hele goede dj: Line up en als afsluiter: Geht's Noch!

Het was al om 3 uur gedaan, wat wel jammer was. Maar ik denk dat dit voor sommigen juist op tijd was ☺

Dansen en jumpen en hakken en tecktonic enz enz.. Niks ontbrak. Enkele leerkrachten konden zich zelfs uitleven op deze hedendaagse boenkmuziek. Onder andere Meneer De Cleen, Meneer Crauwels, Meneer De Saeger en Mevrouw De Blauw gaven het beste van zichzelf en meer! Er was ambiance genoeg. De Facebook statussen achteraf waren ook alleen maar positief.

De fuif diende ook als sponsoring voor de carnavalshow. De leerlingenraad, die de schoolfuif organiseerde, gaf aan elke leerling van het 6^e jaar die een shift draaide op de fuif, een klein bedrag. Dit bedrag ging rechtstreeks naar de carnavalshow. Zo droeg iedereen toch een steentje bij om de carnavalshow tot een succes te maken.

Een paar dagen later konden we onszelf ook terug bekijken op RTV. Melissa Van der Veken heeft een interview gegeven. RTV had gevraagd om te mogen filmen op onze fuif omdat er gebruik werd gemaakt van de 'jetonnekes' van de provincie Antwerpen.

Valentijn

Rozen ... voor Elynn

Dat de leerlingen van het Koninklijk Atheneum Lier een groot hart hebben werd bewezen door het vijfde jaar.

Zij hebben namelijk een rozenactie georganiseerd ten voordele van de kleine Elynn die aan een zeldzame ziekte lijdt, Crigler-Najjar. Dit is een ongeneeslijke leveraandoening waardoor de giftige afbraakstof bilirubine zich in het bloed ophoopt. Elynn, vijf maanden oud, mist in de lever een enzym om de bilirubine af te breken zodat ze via de stoelgang en de urine verwijderd wordt. Ze moet elke nacht onder een felle blauwe lamp liggen en dit voor de rest van haar leven, tenzij de wetenschappers een oplossing vinden. Als ze dit enkele weken niet zou doen, dan zou dat haar leven kosten. Het ergste van al is dat de lampen erg duur zijn, de kostprijs is namelijk 7.350 euro en ze moeten om de drie jaar worden verlengd... Overdag is de vijf maanden oude Elynn een baby'tje als alle andere: een echte levensgenieter, ze eet haar buikje rond en slaapt als een engeltje.

Valentijn

Dit is de reden waarom het dubbel zo moeilijk is om te aanvaarden dat ze ziek is. Daarom verzamelden de leerlingen van het vijfde jaar, op initiatief van humane wetenschappen, 1.200 euro en schonken het geld aan An, de moeder van Elynn. De leerlingen hebben eerst naar verschillende groothandelaars gebeld om de goedkoopste en mooiste rozen te vinden. Na veel vergelijkingswerk hebben ze besloten om rode en witte rozen te bestellen.

De ijverige leerlingen van het vijfde jaar hebben hier langer dan een week aan zitten werken. De voorbereidingen waren nogal moeilijk omdat er extra werk aan de rozen was. Zo moesten ze de dorre bladeren van de rozen verwijderen, de rozen in plasticjes steken, er het juiste kaartje aan hangen enzovoort. Het waren in totaal 1000 rozen dus je kan je best wel voorstellen dat dit niet zo evident was. Tijdens die week werden er ook koekjes en cake verkocht en ook die opbrengst ging volledig naar Elynn. Dankzij de hulp van mevrouw Wantz is het hen allemaal goed gelukt. De samenwerking tussen de vijfdejaars is over het algemeen vlot verlopen en ze hebben de actie tot een succesvol einde kunnen brengen.

Don't know much about history

Historisch museum in de klas

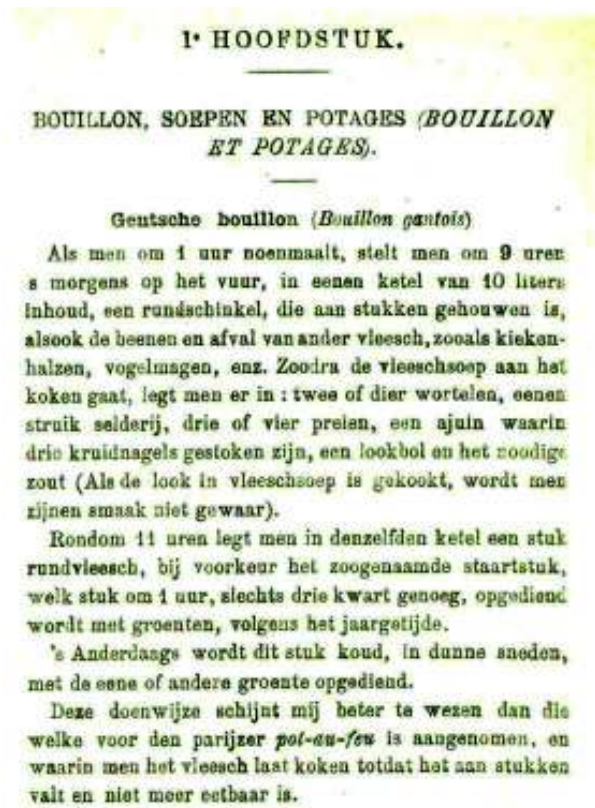
Elke leerkracht kent hem waarschijnlijk wel, de baaldag. Een klas die niet in beweging te krijgen is, een leerling die meer gefascineerd is door het zonnetje buiten en een vogeltje in een boom dan jouw zorgvuldig voorbereide les, pubers die erop los tateren en vergeten dat de pauze pas een kwartier later begint of een leerling aan bord die niet doet waar jij al drie lessen op zit te hameren.

Maar gelukkig zijn die dagen niet al te talrijk en wandel ik als leerkracht geregeld buiten met een 'YES' gevoel. Leerlingen kunnen me inspireren, over problemen doen nadenken, boeiend nieuw historisch materiaal aanbrengen en me 'YES' dagen bezorgen. Gelukkig maar!

Zo werkten we in de vijfdes dit schooljaar een 'Historisch museum in de klas' uit. Alle leerlingen brachten documenten of voorwerpen mee die iets te maken hadden met de geschiedenis van België: voorwerpen, foto's, oude krantenknipsels, oude boeken of zelfs kledingstukken. We zetten de voorwerpen in chronologische volgorde in de klas tentoon en kleefden foto's ervan op een tijdsbalk. Op de tijdsbalk noteerden we ook de geboortedata van grootouders, overgrootouders, betovergrootouders, of zelfs oud-betovergrootouders in de mate dat die gekend waren natuurlijk. Zo konden we de familiegeschiedenis van leerlingen verweven met de geschiedenis van België.

Zo hoopten we de interesse aan te wakkeren van jongeren voor hun familiale verleden en misschien wel nieuwigheden te ontdekken. De geschiedenis krijgt zo een persoonlijke inkleuring. Elke leerling herdefinieert het begrip geschiedenis, waarbij vele verhalen worden geïllustreerd door een authentiek document.

Ik zet de meest in het oog springende collectiestukken van ons museum voor u op een rij. **Michelle Werrebroeck** (5 emt) vond een kookboek uit 1924 terug en leerde ons hoe we op Vlaamse wijze *kop van wild varken* moeten maken. Vooral niet vergeten het *vleesch* drie of vier dagen in *eenen diepen pot* te laten liggen. Ideeetjes voor filets van varkensoor, *die gij*

afzonderlijk op eenen telloor legt , zijn ook voorhanden. We trakteren u ook op het recept van *Gentsche bouillon* voor als men om 1 uur *noenmaalt*.

Don't know much about history

Marieke van Dort (5 huwe) bracht een grammofoonplaat uit de jaren '40 mee naar school, een 'gesproken brief', opgenomen bij geluidstechnisch bureau 'Jac. Van der Klei' in Hilversum ter attentie van de familie C. Van Dort. Het is een 78 toerenplaat die nog heel moeilijk te beluisteren is. In de studio's van Q Music hebben ze nog een platendraaier staan die de geheimen van de meer dan zestig jaar oude brief kon ontsluiten. Via presentator **Carl Schmitz** van **Q Music** slaagden we erin de grammofoonplaat op cd te branden. Waarvoor onze oprechte dank! Waar 'Q' allemaal niet 'good' voor is!

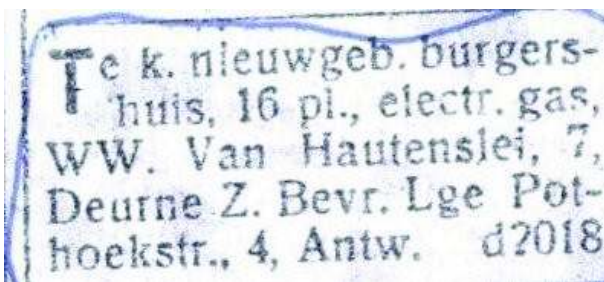

het is *door de wetten der H. kerk verboden hun kroost te laten inschrijven in niet katholieke scholen!*

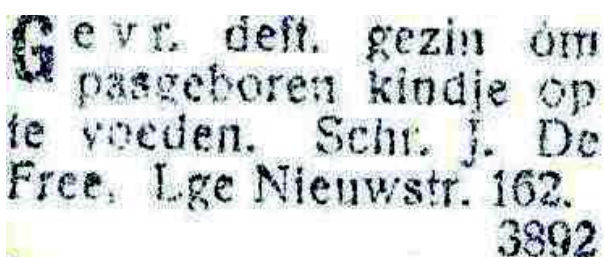
Aaron Peeters (5 wesp) bracht een ganse fotoreportage mee van de begrafenis van één van zijn voorvaders: Joseph Seberechts, *godvruchtig in den Heer ontslapen, te Berchem op 15 februari 1939.* Van de vader van Joseph Seberechts vond Aaron ook het trouwboekje terug met enkele merkwaardige raadgevingen aan jonge ouders. Aaron leerde dat men *schreiende kinderen* geen *zoogenaamde zuigprop* in den mond mag steken. Ook het hoofd

Dion Lobregt (5 wesp) vond in zijn huis achter enkele lagen behangpapier een krant, de 'Gazet van Antwerpen' uit 1924. Naast algemene artikelen viel ons oog op een advertentie voor de verkoop van een huis. Het is een burgerhuis in de Van Hautenslei in Deurne met jawel elektriciteit en gas!

Tot onze ontzetting lazen we ook hoe men zocht naar

een deftig gezin om een pasgeboren kindje op te voeden. De grote oorlog was misschien afgelopen in 1924, de schoolstrijd zinderde nog behoorlijk na. Er wordt in de Gazet van Antwerpen aan herinnerd dat het de *strengste plicht is van Christene ouders om hun kinderen naar scholen te sturen waar het godsdiensonderwijs op het voorplan staat.* Meer nog

van het kind kneden of samendrukken *om er zoogezegd een beteren vorm aan te geven* werd ten stelligste afgeraden, net als de *borsten van pasgeboren uitpersen.*

1° Een geneesheer raadplegen wanneer het kind zich lastig betoont, aan den afgang is, uitslag of vuil op het hoofd heeft, loopende ooren of brand, ontstokene oogen of iets dergelijks krijgt.

Afgang bij het tandenkrijgen is slecht.

2° Het is doorslecht aan kinderen, die van honger of van iets anders schreien, eene zoogenaamde zuigprop in den mond te steken, dit mag in 't geheel niet gebeuren.

3° Het hoofd van kinderen samendrukken of kneden om er zoogezegd een beteren vorm aan te geven, en de borsten van pasgeboren uitpersen, is eene verkeerde behandeling die de ergste gevolgen kan hebben.

Don't know much about history

Louise Brants (5 wewi) diepte een zichtbaar veel meegedragen kaartje op, gericht aan één van haar voorvaderen die zich op dat moment in krijgsgevangenschap bevond. Op de voorkant vinden we een foto, achteraan luidt de tekst: 'Zeër bemint man ik kom u mijn 2 de pordret op de stuuren laat het mij eens weeten dat gij het ondvangen heb en zijt dan nog zoo goet van uwe pordet ook af te sturen wan wij dragten alemaal u te zien...

Arnaut Van de Perre (5 lawi) vond meerdere interessante documenten terug in het familiearchief. Zo blijkt Armandus Van de Perre, één van de duizenden Belgische soldaten die de Achttiendaagse Veldtocht en dus de Duitse aanval op België niet overleefde. In maart 1940 kreeg de familie van Armand een antwoord op een brief van het Belgische Rode Kruis met de vraag om verdere informatie omtrent de omstandigheden van het overlijden en de begraafplaats van Armand. Hij blijkt omgekomen in een bombardement en werd begraven in een massagraf volgens de burgemeester van het Franse dorpje Cormont.

Marco Weyns (5 lawi) vond een Belgische munt terug uit 1869, ter waarde van 5 frank, een klein fortuin in die tijd, meer dan vijf keer het dagloon voor vrouwen in die tijd!

Dit zijn slechts enkele pareltjes van onze collectie. Leerlingen brachten ook kostbare zakhorloges mee, schoolrapporten, klasfoto's, een houtschaaf, een fototoestel, postzegels van bezet België, grondplannen van een huis, Paternosters, missalen, doodsprentjes. Stuk voor stuk veelzijdige getuigen van een boeiend verleden. U kan foto's en scans van de collectiestukken van ons museum bewonderen in ons geschiedenislokaal. De toegang is gratis - voor leerlingen van vijf en zes zelfs verplichte kost volgend jaar!

E. Catteeuw

Ra ra ra wie ben ik?

Sudoku

Sudoku is een toffe Japanse puzzel die bestaat uit cijfers en vakjes, maar laat dat je niet afschrikken! Je hebt er geen wiskundeknobbel voor nodig, je moet enkel wat logisch denken en je natuurlijk heel goed concentreren.

Het veld is op verschillende manieren op te delen:

- In 9 vlakken van 3x3 hokjes
- In 9 rijen van links naar rechts
- In 9 kolommen van boven naar beneden

Dan komen we nu op het belangrijkste.

- In elke rij moet er een 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 en een 9 worden ingevuld.
- In elke kolom moet er een 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 en een 9 worden ingevuld.
- In elk vlak moet er een 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 en een 9 worden ingevuld.

	1		6	7			4	
	4	2						
8	7		3			6		
	8			7			2	
			8	9	3			
	3			6			1	
		8			6		4	5
						1	7	
4			9	8			6	

9			1					5
		5		9		2		1
8				4				
				8				
			7					
				2	6			9
2			3					6
			2			9		
			1	9		4	5	7

Activiteiten

Ook leerkrachten hebben hun nevenactiviteiten. Zo stelt Mevrouw Lauwers tentoon. Een verslag volgt in een latere editie.

Zweedse puzzels

Verbinding	Grote plaats			Slee Snijs- werktuig	Lichaams- deel			
Harde wind kletser					Compag- non			
			Ook	Huwelijk			Voorzetsel Gedepu- teerde Staten	
Niet hetzelfde Bevel					Zintuig			
				Noord- oost	Hoofd- deksel			
Op enige plaats					Vogelbek	Dichterbij	Halmen	
		Onzin						
Krant Apen- staartje	Lofdicht				Knaagdier			
						Doctor		
						Omroep- vereniging		
Rondreis van artiest				hij- werktuig				

loonsver- hoging man v. Eva		vogel	bedden- goed	keer	rund		web	Indien	automek
Gerecht								Gereed	
dominee		zuivel- product				balspel vrucht			
deel van de V.S.					wiskundig getal rekening		De oudere De oudere		
Moeder		steeds boom							
getijde	niet een tak			tegen- houden aanleg					beven
		titel lofdicht		dictator					omroep
kledings- stuk			knaagdier			vogel fris			
jongens- naam		diertje		vermis- muziek- noot			vrouw- dier titel		
plaats op Ameland			schilder					opper- vakte- maat	
		slim					reeds slee		
				dieren- verblijf			oppervl- maat		
slot						roemen			

colofon

Redactie :

Almond Zoë
Azouagh Asma
Brunt Ilse
Cotemans Naomi
Dankers Seppe
De Belder Chloë
Deneve Gaëlle
Dockx Lien
Geeraerts Alexander
Govaerts Ragna
Henderikx Kim
Heylen Aram
Kimmel Talitha
Maertens Bianca
Ozakar Nadia
Peeters Evi
Sabbour Nesrine
Van Herck Jana
Vets Inez
Warnier Charlotte
Wuyten Jens

Met bijzondere dank aan: L. De Hondt

DE REDACTIE

2009 - 2010

LAAT ONS WETEN WAT JIJ VOND VAN DE
KALLER OP FACEBOOK VIA DE GROEP

DE KALLER ONLINE